

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

10. listopadu 2016(*)

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Režim podpor ve prospěch veřejnoprávního vnitrostátního rozhlasového a televizního vysílacího subjektu – Závazky veřejné služby – Náhrada – Článek 106 odst. 2 SFEU – Rozhodnutí, kterým se režim podpory prohlašuje za slušitelný s vnitřním trhem – Změna způsobu financování – Daňová opatření – Daně ukládané poskytovatelům placeného televizního vysílání – Rozhodnutí, kterým se změněný režim podpory prohlašuje za slušitelný s vnitřním trhem – Zohlednění způsobu financování – Existence vztahu nezbytného určení mezi daní a režimem podpory – Přímý vliv výnosu z daní na výši podpory – Pokrytí určitých nákladů spojených s plněním úkolů veřejné služby – Konkurenční vztah mezi daňovým dlužníkem a příjemcem podpory – Zkreslení vnitrostátního práva“

Ve věci C-449/14P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 23. září 2014,

DTS Distribuidora de Televisión Digital SA, se sídlem v Tres Cantos (Španělsko), zastoupená H. Brokelmannem a M. Ganinem, abogados,

navrhovatelka kasačního opravného prostředku,

další účastníci řízení:

Evropská komise, zastoupená C. Urracem Caviedesem, B. Stromským a G. Valerem Jordanem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

Telefónica de España SA, se sídlem v Madridu (Španělsko),

Telefónica Móviles España SA, se sídlem v Madridu,

zastoupené F. Gonzálezem Díazem, F. Salernem a V. Romerem Algarrou, abogados,

Španělské království, zastoupené A. Sampolem Pucurullem, jako zmocněncem,

Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE), se sídlem v Madridu, zastoupená A. Martínezem Sánchezem a J. Rodríguezem Ordóñezem, abogados,

vedlejší účastníci řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, A. Arabadžev, C. G. Fernlund, S. Rodin a E. Regan (zpravodaj), soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kancelář: L. Carrasco Marco, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. března 2016,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 7. července 2016,

vydává tento

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se společnost DTS Distribuidora de Televisión Digital SA (dále jen „DTS“) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 11. července 2014, DTS Distribuidora de Televisión Digital v. Komise (T-533/10, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2014:629), kterým Tribunál zamítl její žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise 2011/1/EU ze dne 20. července 2010 o režimu podpory C 38/09 (ex NN 58/09), který hodlá Španělsko zavést ve prospěch podniku Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) (Úř. v. st. 2011, L 1, s. 9, dále jen „napadené rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu

2 DTS je společností, která se na španělském trhu specializuje na správu a provoz placené platformy satelitní digitální televize, nazývané Digital +, jakož i na vývoj tematických kanálů.

3 Corporación de Radio y Televisión Española SA (dále jen „RTVE“) je španělským veřejnoprávním rozhlasovým a televizním vysílacím subjektem, který byl poskytováním veřejné služby v těchto oblastech pověřen Ley 17/2006 de la radio y la televisión de titularidad estatal (zákon č. 17/2006 o veřejnoprávním rozhlasovém a televizním vysílání) ze dne 5. června 2006 (BOE č. 134, ze dne 6. června 2006, s. 21270).

4 Zákon č. 17/2006 stanovil smíšený režim financování, neboť RTVE plynou jednak příjmy z obchodní činnosti, zejména z prodeje reklamního prostoru, a jednak dostává kompenzaci ze strany španělského státu za plnění úkolů veřejné služby.

5 Evropská komise schválila tento systém financování rozhodnutími C (2005) 1163 final ze dne 20. dubna 2005 o státní podpoře ve prospěch RTVE (E 8/05) (shrnutí v Úř. v. st. 2006, C 239, s. 17) a C (2007) 641 final ze dne 7. března 2007 o financování opatření na snížení počtu zaměstnanců v RTVE (NN 8/07) (shrnutí v Úř. v. st. 2007, C 109, s. 2).

6 Uvedený systém financování byl změněn Ley 8/2009 de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (zákon č. 8/2009 o financování RTVE) ze dne 28. srpna 2009 (BOE č. 210, ze dne 31. srpna 2009, s. 74003). Tento zákon nabyl účinnosti dne 1. září 2009.

7 Zákon č. 8/2009 v první řadě stanovil, že od konce roku 2009 přestanou být zdrojem příjmů pro RTVE reklama, teleshopping, sponzoring a služby s placeným přístupem. Jediné příjmy z podnikatelské činnosti, kterými bude RTVE nadále disponovat po tomto datu, budou příjmy pocházející z poskytování služeb třetím osobám, jakož i prodej vlastní produkce. Tyto příjmy nepřekročily částku přibližně 25 milionů eur.

8 Dále za účelem kompenzace ztráty příjmů z obchodní činnosti zákon č. 8/2009 v čl. 2 odst. 1 písm. b) až d) a v člincích 4 až 6 zavedl nebo změnil několik dalších opatření (dále jen „dotčená opatření“), mezi která patřila nová daň ve výši 1,5 % z příjmů poskytovatelů placeného televizního vysílání usazených ve Španělsku (dále jen „daň uložená poskytovatelům placeného televizního vysílání“). Příspevek z této daně do rozpočtu RTVE nemohl přesáhnout 20

% z celkové roční podpory určené RTVE, přičemž všechny fiskální příjmy převyšující tento procentní podíl byly příjmem státního rozpočtu. Uvedený zákon mimo jiné rovněž stanovil novou daň z příjmu provozovatelů telekomunikačních služeb usazených ve Španělsku.

9 Kromě toho byla zachována kompenzace za plnění závazků veřejné služby stanovená zákonem č. 17/2006. Kdyby výše uvedené zdroje financování nestačily k pokrytí všech nákladů RTVE na plnění těchto závazků, španělský stát byl na základě čl. 2 odst. 2 zákona č. 8/2009 a článku 33 zákona č. 17/2006 povinen tento deficit pokrýt, čímž se změnil smíšený systém financování RTVE na systém téměř výlučně veřejného financování.

10 Konečně čl. 3 odst. 2 zákona č. 8/2009 stanovil horní hranici příjmu RTVE. V letech 2010 a 2011 nemohla celková výše uvedených ročních příjmů přesáhnout 1 200 milionů eur za každý rok, což odpovídalo rovněž horní hranici jejich výdajů pro každý z těchto hospodářských roků. Po období tří let od roku 2012 do roku 2014 bylo stanoveno maximální zvýšení této částky o 1 % a pro následující roky zvýšení v závislosti na roční změně indexu spotřebitelských cen.

11 Poté, co byla Komisi dne 22. června 2009 podána stížnost týkající se návrhu zákona, na jehož základě byl přijat zákon č. 8/2009, Komise dne 2. prosince 2009 oznámila Španělskému království své rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU týkající se změny režimu financování RTVE (shrnutí v Úř. věst. 2010, C 8, s. 31).

12 Dne 18. března 2010 Komise zahájila řízení o nesplnění povinnosti podle článku 258 SFEU, neboť měla za to, že daň uvalená na příjmy provozovatelů telekomunikačních služeb je v rozporu s článkem 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro síť a služby elektronických komunikací (Úř. věst. 2002, L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337). Dne 30. září 2010 Komise v odvodném stanovisku vyzvala Španělské království, aby tuto daň zrušilo z důvodu její neslučitelnosti s touto směrnicí.

13 Dne 20. července 2010 Komise přijala napadené rozhodnutí, v němž prohlásila, že změna systému financování RTVE stanovená zákonem č. 8/2009 je slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 106 odst. 2 SFEU. V tomto rámci měla Komise zejména za to, že dotčená daňová opatření nejsou nedílnou součástí nových složek podpory upravených tímto zákonem, a tedy případná neslučitelnost těchto daňových opatření se směrnicí 2002/20 nemá vliv na posouzení její slučitelnosti s vnitřním trhem. Kromě toho byla toho názoru, že pozměňovaný finanční režim RTVE je v souladu s čl. 106 odst. 2 SFEU, neboť dodržuje zásadu proporcionality.

Napadený rozsudek

14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 24. listopadu 2010 podala společnost DTS žalobu, kterou se domáhala zrušení sporného rozhodnutí. Na podporu tohoto návrhu DTS předložila tři žalobní důvody vycházející z porušení pojmu „podpora“ ve smyslu článku 107 SFEU, pokud jde o oddělitelnost dotčených daňových opatření, z porušení čl. 106 odst. 2 a z porušení článků 49 a 63 SFEU.

15 Tribunál napadeným rozsudkem zamítl všechny žalobní důvody ve věci samé, a tudíž i žalobu v plném rozsahu.

Řízení před Soudním dvorem a důvody kasačního opravného prostředku

16 Kasačním opravným prostředkem se společnost DTS, podporovaná společností Telefónica de España SA a Telefónica Móviles España SA (dále společně jako „společnosti Telefónica“), domáhá, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- zrušil sporné rozhodnutí a podpůrně vrátil věci Tribunálu a
- uložil Komisi a ostatním účastníkům řízení náhradu nákladů řízení před Soudním dvorem a Tribunálem.

17 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek a uložil společnosti DTS náhradu nákladů řízení. Španělské království a RTVE namítají nepřípustnost kasačního opravného prostředku a podpůrně navrhují, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl jako neopodstatněný.

18 Společnosti Telefónica podaly vedlejší kasační opravný prostředek, kterým se domáhají, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek a uložil Komisi, jakož i dalším vedlejším účastníkům řízení vystupujícím na podporu Komise náhradu nákladů řízení před Soudním dvorem a Tribunálem. RTVE, Španělské království a Komise navrhují, aby byl tento vedlejší kasační opravný prostředek zamítnut.

K hlavnímu kasačnímu opravnému prostředku

19 Společnost DTS, která nejdříve upřesnila, že kasačním opravným prostředkem vytýká Tribunálu pouze to, že v napadeném rozsudku rozhodl, že Komise správně podle znění sporného rozhodnutí rozhodla o tom, že nemusí posuzovat slučitelnost daně ukládané poskytovateli placeného televizního vysílání se Smlouvou o FEU, uvádí na podporu kasačního opravného prostředku tři důvody.

20 První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU z důvodu nesprávného výkladu pojmu podpora. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení téhož ustanovení tím, že Tribunál v napadeném rozsudku neprovedl úplný výzkum týkající se existence podpory a zkreslil španělské právo. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při použití čl. 106 odst. 2 SFEU.

K přípustnosti kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

21 RTVE tvrdí, že kasační opravný prostředek je jako celek nepřijatelný, jelikož svými 40 stranami značně překračuje maximální délku 25 stran povolenou podle praktických pokynů pro účastníky řízení ve věcech předkládaných Soudnímu dvoru (Úř. věst. 2014, L 31, s. 1; dále jen „praktické pokyny“), přičemž společnost DTS takové překročení rozsahu neodvodnila.

22 Kromě toho se RTVE a Španělské království domnívají, že kasační opravný prostředek přesně neurčuje body napadeného rozsudku, které jsou zpochybňovány. Kasační opravný prostředek se podle nich omezuje na opakování argumentů uvedených v prvním stupni.

23 Společnost DTS je toho názoru, že kasační opravný prostředek je přijatelný.

Závěry Soudního dvora

24 Především je třeba uvést, že praktické pokyny pro účastníky řízení mají informativní povahu a nejsou právně závazné. Jak totiž vyplývá z bodů 1 až 3 odůvodnění těchto pokynů, tyto pokyny byly přijaty proto, aby doplnily a vyjasnily pravidla použitelná na přebýhající řízení před

Soudním dvorem, a to v zájmu řádného výkonu spravedlnosti, a nejsou určeny k tomu, aby nahrazovaly relevantní ustanovení statutu Soudního dvora Evropské unie a jednacího řádu Soudního dvora [v tomto smyslu viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 30. dubna 2010, Ziegler v. Komise, C-113/09 P(R), nezveřejněné, EU:C:2010:242, bod 33].

25 Přitom ze znění bodu 20 těchto praktických pokynů, v němž se uvádí, že délka kasačního opravného prostředku „by až na zvláštní okolnosti neměla přesáhnout 25 stran“, jasně vyplývá, že se nejedná o absolutní omezení počtu stran, kterým by byla podmíněna přípustnost kasačního opravného prostředku, ale že se jedná pouze o doporučení, které je určeno ústávními řízení.

26 Z toho vyplývá, že kasační opravný prostředek nelze zamítnout jako nepřípustný z toho důvodu, že jeho délka překračuje určitý počet stran.

27 Z druhé je třeba připomenout, že z ustanovení čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí pod hrozbou nepřípustnosti přesně uvést kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, které tento návrh specificky podporují, jinak je kasační opravný prostředek nebo podmíněný důvod tohoto prostředku nepřípustný (viz zejména rozsudek ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 29 a citovaná judikatura).

28 Kromě toho z těchto ustanovení vyplývá, že kasační opravný prostředek je nepřípustný, omezuje-li se na opakování nebo doslovné převzetí důvodů a argumentů, které byly uplatněny před Tribunálem, včetně těch, které byly založeny na skutečnostech jím výslovně odmítnutých. Takový kasační opravný prostředek totiž ve skutečnosti představuje návrh směřující k dosažení prostého nového přezkumu žaloby podané Tribunálu, což je mimo pravomoc Soudního dvora (viz rozsudek ze dne 30. května 2013, Quinn Barlo a další v. Komise, C-70/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:351, bod 26 a citovaná judikatura).

29 Naproti tomu, jestliže navrhovatel zpochybňuje výklad nebo použití unijního práva Tribunálem, právní otázky zkoumané v prvním stupni mohou být v řízení o kasačním opravném prostředku znovu projednány. Pokud by totiž navrhovatel nemohl tímto způsobem opřít svůj kasační opravný prostředek o důvody nebo argumenty již dříve použité před Tribunálem, bylo by uvedené řízení zčásti zbaveno smyslu (viz rozsudek ze dne 30. května 2013, Quinn Barlo a další v. Komise, C-70/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:351, bod 27 a citovaná judikatura).

30 V projednávané věci je přitom třeba konstatovat, že ze zkoumání kasačního opravného prostředku vyplývá, že společnost DTS dostatečně jasně a přesně vymezila body napadeného rozsudku, jichž se týkají důvody kasačního opravného prostředku, jakož i důvody, pro které by uvedený rozsudek měl být podle ní stížen nesprávným právním posouzením.

31 Kromě toho na rozdíl od toho, co tvrdí RTVE a Španělské království, se společnost DTS ve svém kasačním opravném prostředku neomezuje na opakování argumentů uvedených v prvním stupni. Společnost DTS totiž v podstatě napadá způsob, jímž Tribunál vyložil a uplatnil unijní právo, konkrétně čl. 107 odst. 1 SFEU, tím, že v napadeném rozsudku měl za to, že daň uložená poskytovatelům placeného televizního vysílání, jejímž poplatníkem je společnost DTS, není nedílnou součástí podpory poskytované RTVE, a kromě toho společnost DTS vytýká Tribunálu, že uvedený rozsudek je stížen několika vadami spočívajícími ve zkreslení.

32 Kasační opravný prostředek musí být tedy považován za přípustný.

33 Je tudíž třeba posoudit jeho opodstatněnost, přičemž nejdříve bude zkoumán jeho druhý

dřvod a následně bude přikročeno k posouzení jeho prvního a třetího dřvodu.

Ke druhému dřvodu kasaňního opravného prostředku vycházejícímu z porušení řl. 107 odst. 1 SFEU v dřsledku toho, ře Tribunál neprovedl úplný přezkum existence podpory a zkreslil řpanřlské právo.

Argumentace úřastníkř řízení

34 Spoleřnost DTS a spoleřnosti Telefónica tvrdí, ře Tribunál neprovedl úplný přezkum posouzení provedených Komisí, která se týkají podmínek uvedených v bodech 106 až 111 rozsudku ze dne 22. prosince 2008, Régie Networks (C–333/07, EU:C:2008:764). Podle uvedených spoleřností totiž Tribunál nepřezkoumal, v jakém rozsahu předpokládaná řástka přijmř ovlivřuje výpořet podpory, římřž v bodech 65 až 70 napadeného rozsudku zkreslil ustanovení vnitrostátního práva, na nichř postavil svřj závřr o tom, ře řástka odvodř vybraných z titulu danř hrazené poskytovateli placeného televizního vysílání přřimo neovlivřuje výři podpory urřené RTVE, neboř nezohlednil ostatní přřisluřná ustanovení uvedeného práva.

35 Spoleřnost DTS zprvé tvrdí, ře – na rozdíl od toho, co konstatoval Tribunál v bodř 69 napadeného rozsudku – řl. 2 odst. 2 zákona ř. 8/2009 neukládá státu povinnost poskytnout prostředky ze svého rozpořtu pro hrazení řistých nákladř souvisejících s plněním úkolř veřejné služby, pokud přijmy, jimiř disponuje RTVE, nestaří k pokrytí třchto objektivně stanovených nákladř. Podle spoleřnosti DTS totiž toto ustanovení ukládá státu povinnost doplnit „stanovený rozpořet“ pro RTVE, pokud je při jeho plnění výře dařových přijmř nižři než rozpořtový výhled. Kromř toho přřisřřvky ze souhrnného státního rozpořtu nejsou povoleny, pokud výdaje překrařují rozpořtový výhled.

36 Kromř toho řl. 2 odst. 2 zákona ř. 8/2009 musí být podle DTS vykládán ve spojení s řlánkem 34 zákona ř. 17/2006 a řlánkem 44 Mandato-marco a la Corporación RTVE previsto en el articulo 4 de la Ley 17/2006 de la radio y la televisión de titularidad estatal, aprobado por los plenos del congreso de los diputados y del senado (řámcový mandát RTVE, stanovený v řlánku 4 zákona ř. 17/2006, schválený plněm snřmovny a senátu) (BOE ř. 157, ze dne 30. řervna 2008, s. 28833).

37 Z posledně uvedených ustanovení, která Tribunál podle DTS nezohlednil, totiž vyplývá, ře RTVE sestavuje vlastní rozpořet s přřihlédnutím nejen k předpokládaným nákladřm na úkoly veřejné služby, ale rovnřř k ořekávaným přijmřm, vřetně výnosu z dotřené danř. Z toho dřvodu v přřipadř, ře je skutečný výnos z třchto opatření nižři než ořekávaná výře odvodř a neumořřuje pokrýt náklady na veřejnou službu uvedené v rozpořtu RTVE, je stát povinen doplnit „stanovený rozpořet“ prostředky ze svého souhrnného rozpořtu. „Stanovený rozpořet“ přřitom musí být sestaven na základř ořekávané výře přijmř pocházejících mimo jiné z danř hrazené poskytovateli placeného televizního vysílání, a v dřsledku toho tato výře ovlivřuje přřimo výři řástky podpory. Dopad výnosu z této danř na plnění rozpořtu RTVE by tedy nemřl být zamřřován s dopadem, který má ořekávaná výře přijmř z uvedené danř na přřvodní stanovení uvedeného rozpořtu, a tedy na výři řástky podpory.

38 Spoleřnosti Telefónica dodávají, ře existují zjevné indicie, které vyvracejí možnost údajného doplřujícího přřisřřvku k tíři souhrnného státního rozpořtu, jelikoř v dřvodové zprávř k zákonu ř. 8/2009 se napřříklad uvádí, ře „se nejeví jako přřimřřené, aby záruka financování vedla ke zvýšení přřisřřvku státu“. Kromř toho podle nich tato možnost nastupuje až v druhém sledu. Podle řl. 2 odst. 2 zákona ř. 8/2009 musí být totiž splněny dvě podmínky, aby stát financoval řást nákladř vyplývajících ze závazkř veřejné služby. Zprvé pro dané období musí být výnos z danř hrazené poskytovateli placeného televizního vysílání nižři než náklady na plnění úkolř veřejné služby a zadruhé výře rezervního fondu musí být nedostatečná k pokrytí nákladř RTVE na toto

období. Skutečnost, že toto ustanovení zavádí takto omezenou státní záruku, která je novou podporou, nebrání tomu, aby byla podpora poskytnutá RTVE stanovena na základě výnosu z této daně, a pokud by byl tento nedostatečný, tomu, aby se stát zavázal tento rozdíl vyrovnat.

39 Společnost DTS zadruhé vytýká Tribunálu, že v bodech 66 až 68 napadeného rozsudku zkrátil ustanovení článku 33 zákona č. 17/2006 a článku 8 zákona č. 8/2009, pokud jde o roli státu, nebo příjmy z daně hrazené poskytovateli placeného televizního vysílání překračujíisté náklady veřejné služby. Podle společnosti DTS totiž stanovení horní hranice pro příjmy RTVE postrádá smysl, nebo rozhodující je to, aby v rámci této hranice bylo ověřeno, že výše podpory závisí na předpokládaných příjmech této daně. Dále se podle ní Tribunál omezil na tvrzení, že z čl. 8 odst. 3 zákona č. 8/2009 vyplývá, že přebytky převedené do rezervního fondu mohou být použity RTVE pouze s výslovným povolením ministerstva hospodářství a financí, avšak Tribunál nezohlednil úvodní formulaci tohoto ustanovení, podle níž „fond lze použít pouze k vyrovnání ztrát z předchozích období a pro řešení nepředvídaných situací ve vztahu k poskytování veřejné služby“. Výše těchto dodatečných prostředků závisí podle společnosti DTS nutně na výnosu z daní, protože tento fond je tvořen těmito prostředky.

40 Společnosti Telefónica kromě toho tvrdí, že Tribunál chybně vyložil čl. 33 odst. 1 zákona č. 17/2006 a čl. 3 odst. 2 zákona č. 8/2009, když konstatoval, že tato ustanovení odstraňují jakýkoliv vztah mezi výší podpory a výší odvodů prováděných na základě dotčených daňových opatření. Skutečnost, že příjmy mohou být převedeny do souhrnného státního rozpočtu je pouhou možností nastupující až v druhém sledu. Do státního rozpočtu se totiž převádí pouze příjmy, které překračují maximální hranici 10 % ročních nákladů RTVE. Kromě toho z tohoto nevyplývá, že výše podpory je nezávislá na výši daňových příjmů. Článek 33 odst. 1 zákona č. 17/2006 podle společnosti Telefónica stanoví nanejvýše omezení výše podpory, což však nebrání tomu, aby byl celkový výnos z daňového odvodu přeměněn v podporu v mezích stanovených zákonodárcem.

41 Společnosti Telefónica dále uvádí, že z několika důkazů vyplývá, že stát nehodlá rozpočet RTVE doplňovat. Přestože tyto důkazy pocházejí z doby po vydání sporného rozhodnutí, potvrzují znění důvodové zprávy k zákonu č. 8/2009, v němž se uvádí, že „se nejeví jako příměně, aby záruka financování vedla ke zvýšení příspěvku státu“.

42 RTVE, Španělské království a Komise se domnívají, že druhý důvod kasačního opravného prostředku je nepřijatelný a každopádně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

43 Je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora platí, že pokud Tribunál zjistil nebo posoudil skutkový stav, Soudní dvůr je na základě článku 256 SFEU jako jediný příslušný k výkonu přezkumu právní kvalifikace tohoto skutkového stavu a z něj vyvozených právních důsledků. Posouzení skutkového stavu, kromě případu zkrácení důkazů předložených Tribunálu, tedy nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora (zejména viz rozsudek ze dne 3. dubna 2014, Francie v. Komise, C-559/12 P, EU:C:2014:217, bod 78).

44 Pokud jde o přezkum posouzení Tribunálu týkajících se vnitrostátního práva v rámci kasačního opravného prostředku, Soudní dvůr je příslušný pouze ověřit, zda nedošlo ke zkrácení tohoto práva (viz rozsudek ze dne 3. dubna 2014, Francie v. Komise, C-559/12 P, EU:C:2014:217, bod 79 a citovaná judikatura).

45 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zkrslení musí být zjevné z písemností ve spisu, aniž by bylo nutné provést nové hodnocení skutkového stavu a d?kaz? (viz rozsudek ze dne 3. dubna 2014, Francie v. Komise, C?559/12 P, EU:C:2014:217, bod 80).

46 V projednáváné v?ci je třeba připomenout, že v bodech 65 až 86 napadeného rozsudku Tribunál dospěl ve vztahu ke znění zákona ?. 8/2009 k záv?ru, že, jak se podle něj správn? domnívala Komise, výše podpory ur?ená RTVE nezávisí na výši da?ových odvod? uložených spole?nosti DTS, jelikož výše podpory se stanoví s ohledem na ?isté náklady na plnění úkol? ve?ejné služby ze strany RTVE.

47 V této souvislosti Tribunál v bod? 66 napadeného rozsudku uvedl, že v ?lánku 33 zákona ?. 17/2006 se stanoví, že v p?ípad?, že p?íjmy, kterými disponuje RTVE, p?ekro?í náklady na plnění úlohy služby ve?ejnoprávního vysílání, bude p?ebytek, který nep?ekra?uje 10 % ro?ních rozpo?tovaných náklad? RTVE, ?i p?ebytek, který tyto náklady p?ekra?uje, p?eveden do rezervního fondu nebo do státního rozpo?tu. Pokud jde o první p?ípad, Tribunál v bod? 67 napadeného rozsudku up?esnil, že z ?lánku 8 zákona ?. 8/2009 vyplývá, že tyto prost?edky mohou být využívány pouze na základ? výslovného povolení ministerstva hospodá?ství a financí, a pokud nejsou využity b?hem ?ty? let, musí sloužit ke snížení vyrovnání poskytovaných ze státního rozpo?tu Špan?lska. Krom? toho Tribunál v bod? 68 napadeného rozsudku uvedl, že ?l. 3 odst. 2 zákona ?. 8/2009 stanoví absolutní hranici pro p?íjmy RTVE, jež je stanovena na 1 200 milion? eur pro roky 2010 a 2011, a všechny ?ástky p?esahující tuto hranici budou p?ímo p?evedeny ve prosp?ch státního rozpo?tu Špan?lska.

48 V bodech 69, 76 a 80 napadeného rozsudku Tribunál dále konstatoval, že v ?l. 2 odst. 2 zákona ?. 8/2009 se stanoví, že v p?ípad?, že p?íjmy, kterými RTVE disponuje, nesta?í k pokrytí náklad? na plnění úlohy služby ve?ejnoprávního vysílání, je Špan?lsko povinno pokrýt deficit z p?ísp?vk? souhrnného státního rozpo?tu.

49 V projednáváné v?ci je však nutno konstatovat, že spole?nost DTS a spole?nosti Telefónica ve skute?nosti zastírají tím, že Tribunálu vytýkají nesprávné právní posouzení p?i jím prováděném p?ezkumu sporného rozhodnutí a zkrslení ustanovení vnitrostátního práva tím, že nebyla zohledněna jeho ostatní ustanovení, svou výtku týkající se výkladu vnitrostátního práva, k n?muž se Tribunál p?iklonil v bodech 65 až 86 napadeného rozsudku. Tím však usilují o to, aby byl jeho výklad nahrazen výkladem odlišným, a dovoláváním se mimo jiné ustanovení vnitrostátního práva, jež nebyla p?edm?tem jednání v prvním stupni, i o nové posouzení skutkového stavu a d?kaz?. Nijak se nesnaží prokázat, že by konstátování Tribunálu byla ve zjevném rozporu s uvedeným obsahem ustanovení vnitrostátního práva nebo že by s ohledem na písemnosti spisu Tribunál p?isoudil ustanovením tohoto práva význam, který na základ? uvedených písemností zjevn? tato ustanovení nemají.

50 Za t?chto podmínek je třeba druhý d?vod kasa?ního opravného prost?edku zamítnout jakožto nep?ípustný.

K prvnímu d?vodu kasa?ního opravného prost?edku vycházejícímu z porušení ?l. 107 odst. 1 SFEU z d?vodu chybného výkladu pojmu podpora

K první ?ásti, vycházející z toho, že vztah, který existuje mezi daní, kterou hradí poskytovatelé placeného televizního vysílání, a podporou poskytnutou RTVE, není srovnatelný se vztahem, který existuje mezi daní s obecnou p?sobností a osvobozením od takové dan?.

– Argumentace ú?astník? řízení

51 Společnost DTS má za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 92 a 93 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že se společnost DTS v žalobě snaží zpochybnit judikaturu Soudního dvora vyplývající z rozsudku ze dne 20. září 2001, Banks (C-390/98, EU:C:2001:456). Tato judikatura se totiž podle společnosti DTS vztahuje pouze na situaci, kdy jsou určité kategorie podniků osvobozeny od daní s obecnou působností. V projednávané věci ovšem společnost DTS nezpochybňuje vybírání daní od poskytovatelů placeného televizního vysílání z toho důvodu, že by RTVE byla osvobozena od této daně, což představuje státní podporu. Společnost DTS naopak tvrdí, že uvedená daň představuje sama o sobě státní podporu, neboť jí byla uložena asymetricky za účelem přímého financování režimu podpory ve prospěch RTVE, jako tomu bylo v případě daně dotčené ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 7. září 2006, Laboratoires Boiron (C-526/04, dále jen „rozsudek Laboratoires Boiron“, EU:C:2006:528).

52 RTVE a Komise tvrdí, že tato část důvodu kasačního opravného prostředku je nepřípustná a každopádně neopodstatněná, což tvrdí i Španělské království.

– Závěry Soudního dvora

53 Je třeba připomenout, že v bodech 92 a 93 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že společnost DTS svými argumenty, které vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU z důvodu vztahu, jenž existuje mezi dotčenými daňovými opatřeními a konkurenční výhodou, kterou požívá RTVE, zpochybňuje zásadu, která vyplývá z ustálené judikatury Soudního dvora a je uvedena v bodě 80 rozsudku ze dne 20. září 2001, Banks (C-390/98, EU:C:2001:456), podle níž se poplatníci daní v zásadě nemohou dovolávat toho, že osvobození jiných osob od daně představuje státní podporu, aby se vyhnuli zaplacení uvedené daně.

54 Přítom výtky, kterou společnost DTS uplatňuje vůči tomuto konstatování v rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, nemůže vést ke zrušení napadeného rozsudku, neboť, jak správně uvádí RTVE a Komise, Tribunál odmítl dotčené argumenty společnosti DTS nikoli z důvodů uvedených v bodech 92 a 93 napadeného rozsudku, ale na základě argumentů uvedených v bodech 94 až 105 napadeného rozsudku, které se týkají relevance rozsudku Laboratoires Boiron pro přezkoumání dotčené podpory, které jsou předmětem druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku.

55 První část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout jako irelevantní.

Ke druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, která vychází z toho, že daň hrazená poskytovateli placeného televizního vysílání je asymetrickou daní, která představuje podporu ve smyslu rozsudku Laboratoires Boiron.

– Argumentace účastníků řízení

56 Společnost DTS zprvu tvrdí, že daň ukládaná poskytovatelům placeného televizního vysílání je nedílnou součástí podpory poskytované RTVE, jelikož představuje asymetrickou daň přirovnatelnou k dani dotčené v rozsudku Laboratoires Boiron. Podle ní je totiž tato daň ukládána jediné kategorii provozovatelů, a sice poskytovatelům placeného televizního vysílání, kteří jsou v konkurenčním vztahu s RTVE. Podpora vyplývá jak ze skutečnosti, že konkurent příjemce podpory podléhá dani, tak i z toho, že výnos z daně je určen k financování dotčené podpory.

57 Společnost DTS zadruhé tvrdí, že rozdíly, které Tribunál vymezil mezi daní hrazenou poskytovateli placeného televizního vysílání a daní posuzovanou v rozsudku Laboratoires Boiron,

nejdou relevantní.

58 Společnost DTS předně tvrdí, že skutečnost, kterou Tribunál uvádí v bodě 100 napadeného rozsudku, a sice že hlavním cílem výběru daně hrazené poskytovateli placeného televizního vysílání není vyvážit podmínky hospodářské soutěže mezi RTVE a ostatními provozovateli, není rozhodujícím hlediskem. Podle ní je pojem podpora pojmem objektivním. Každopádně účel této daně je velmi obdobný jako účel daně dotčené ve věci, která vedla k vydání rozsudku Laboratoires Boiron, pokud je jejím účelem příspěvek k financování nákladů, které vzniknou RTVE v souvislosti s plněním úkolů veřejné služby.

59 Dále společnost DTS tvrdí, že závěr, který uvádí Tribunál v bodě 101 napadeného rozsudku, podle kterého je vztah mezi daní hrazenou poskytovateli placeného televizního vysílání a podporou méně úzký než vztah vymezený v rozsudku Laboratoires Boiron, je nepřesný. V tomto ohledu společnost DTS tvrdí, že Tribunál nesprávně konstatoval, že by případná neslučitelnost této daně s unijním právem neměla za přímý následek zpochybnění podpory poskytované RTVE. V napadeném rozsudku nebylo podle společnosti DTS zohledněno, že povinnost přispívat k financování konkurenčního subjektu, jež je uložena společnosti DTS, umocňuje narušení hospodářské soutěže vyplývající z poskytování finančních prostředků ve prospěch posledně uvedeného subjektu. RTVE tak požívá konkurenční výhody na trzích nabývání audiovizuálních programů nejen z důvodu prostředků, které získává za účelem plnění svých úkolů veřejné služby, ale i vzhledem k tomu, že tyto prostředky nemohou využívat subjekty, které s ní soutěží. Podle společnosti DTS by byla přitom posledně uvedená výhoda zcela odstraněna, pokud by byla zrušena daň hrazená poskytovateli placeného televizního vysílání.

60 Zatím podle společnosti DTS Tribunál nesprávně v bodech 102 až 104 napadeného rozsudku konstatoval, že na rozdíl od dotčené situace ve věci, v níž byl vydán rozsudek Laboratoires Boiron, není výše podpory poskytované RTVE určována vyšší daní hrazené poskytovateli placeného televizního vysílání. V projednávané věci totiž konkurenční výhoda, kterou využívá RTVE, narůstá s vyšší touto daní uloženou společnosti DTS, neboť čím je tato daň vyšší, tím nižší jsou zdroje, jež má společnost DTS k dispozici k tomu, aby soutěžila s RTVE. Vztah mezi uvedenou daní a podporou je tak podle společnosti DTS ještě užší, než jak byl vymezen v rozsudku Laboratoires Boiron. Ve sporném rozhodnutí Komise podle DTS dospěla k závěru, že převod veřejných prostředků ve prospěch RTVE představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

61 Společnosti Telefónica mají zaprvé za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když vyložil restriktivní podmínky vyžadované proto, aby byl způsob financování podpory její nedílnou součástí, třebaže pravidla v oblasti státních podpor musí být předněm teleologického výkladu.

62 Zadruhé společnost Telefónica tvrdí, že podmínky stanovené judikaturou Soudního dvora za účelem prokázání skutečnosti, že daňové opatření je nedílnou součástí podpory, a sice určení daně na financování dotčené podpory a přímý vliv výnosu z daně na výši podpory, nejsou odlišnými a kumulativními podmínkami. Určení totiž samo o sobě svědčí o existenci nezbytné vazby mezi vyšší přímou a podporou. Tribunál podle uvedených společností nesprávně vyložil rozsudek ze dne 13. ledna 2005 (C-174/02, EU:C:2005:10), neboť v uvedeném rozsudku Soudní dvůr pouze zkoumal, zda nutně existuje vztah závazného určení mezi daní a podporou na základě relevantní vnitrostátní právní úpravy a měl za to, že v případě kladné odpovědi je přímý vliv daňového opatření na výši podpory logickým následkem.

63 Zatím mají společnost Telefónica za to, že Tribunál nesprávně vyložil rozsudky ze dne 21. října 2003, van Calster a další (C-261/01 a C-262/01, EU:C:2003:571), a ze dne 27. listopadu 2003, Enirisorse (C-34/01 až C-38/01, EU:C:2003:640). Skutečnost, že se Soudní dvůr nevyjádřil

k požadavku přímého vlivu daňového opatření na výši podpory, neznámá, že byl Soudní dvůr toho názoru, že se jedná o dodatečnou podmínku pro určení, zda je způsob financování podpory její součástí, nýbrž tuto skutečnost lze vysvětlit tím, že se tyto rozsudky týkaly prvních věcí, ve kterých Soudní dvůr rozhodoval o otázce oddělitelnosti.

64 RTVE, Španělské království a Komise tvrdí, že druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku není opodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

65 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora nespádají daně do působnosti ustanovení Smlouvy v oblasti státních podpor, ledaže představují způsob financování podpory, takže jsou její nedílnou součástí (rozsudek ze dne 13. ledna 2005, Streekgewest, C174/02, EU:C:2005:10, bod 25, rozsudek ze dne 13. ledna 2005, Pape, C-175/02, EU:C:2005:11, bod 14 a rozsudek ze dne 27. října 2005, Distribution Casino France a další, C-266/04 až C-270/04, C-276/04 a C-321/04 až C-325/04, EU:C:2005:657, bod 34).

66 Lze si představit, že podpora ve vlastním slova smyslu nemusí podstatným způsobem ovlivňovat obchod mezi členskými státy, a může být tedy považována za přípustnou, avšak vzhledem k narušujícím účinkům, jež jsou zesíleny způsobem jejího financování, může být v souhrnu s ostatními okolnostmi považována za neslučitelnou s vnitřním trhem. Dále, pokud se ukáže, že je určité daňové opatření určeno k financování podpory v rozporu s jinými ustanoveními Smlouvy, Komise nemůže prohlásit režim podpory, jehož je taková daňová součástí, za služitelný s vnitřním trhem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. října 2003, van Calster a další, C-261/01 a C-262/01, EU:C:2003:571, body 47 a 48 a citovaná judikatura).

67 Způsob financování podpory tedy může být celý režim podpor, k jehož financování slouží, neslučitelným s vnitřním trhem. Zkoumání podpory tedy nemůže být odděleno od jejího způsobu financování (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. dubna 2005, AEM a AEM Torino, C-128/03, a C-129/03, EU:C:2005:224, bod 45).

68 Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že k tomu, aby mohla být daň považována za nedílnou součástí opatření podpory, musí na základě relevantní vnitrostátní právní úpravy existovat vztah závazného určení mezi dotčenou daní a dotčenou podporou v tom smyslu, že výnos z daně je nezbytně určen k financování podpory a přímo ovlivňuje její výši, a tudíž i posouzení služitelnosti této podpory s vnitřním trhem (viz zejména rozsudek ze dne 15. června 2006, Air Liquide Industries Belgium, C-393/04 a C-41/05, EU:C:2006:403, bod 46 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 22. prosince 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, bod 99).

69 V projednávané věci Tribunál v bodech 65 až 86 napadeného rozsudku konstatoval, jak je neúspěšně napadáno v rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku, že z použitelných ustanovení vnitrostátního práva vyplývá, že výše podpory určená RTVE nezávisí přímo na výši příjmů z dotčených daňových opatření, jelikož se tato výše stanoví podle určitých nákladů na plnění úkolů veřejné služby svěřené RTVE.

70 Tribunál totiž v této souvislosti konkrétně uvedl, jak vyplývá z bodů 47 a 48 tohoto rozsudku, že překročili-li příjmy, kterými disponuje RTVE, náklady na plnění úkolů veřejné služby, kterou posledně uvedený subjekt zajišťuje, bude přebytek v závislosti na jeho výši převeden buď do rezervního fondu, nebo do státního rozpočtu, přičemž se na tyto příjmy vztahuje kromě toho absolutní omezení, a proto se veškeré příjmy nad tuto absolutní hranici rovněž převádějí ve prospěch souhrnného státního rozpočtu. Tribunál dále konstatoval, že pokud tyto příjmy nepostaří k pokrytí nákladů, je Španělsko povinno pokrýt deficit.

71 Za těchto podmínek, i když je nesporné, že financování podpory poskytované RTVE je zajišťováno dotčenými daňovými opatřeními, Tribunál mohl v bodě 104 napadeného rozsudku nicméně konstatovat, na rozdíl od toho, co tvrdí společnost DTS a společnost Telefónica, že tato daňová opatření nejsou nedílnou součástí uvedené podpory, aniž by se dopustil nesprávného právního posouzení,.

72 Vzhledem k tomu, že výnos z dotčené daně nemá žádný přímý vliv na výši podpory poskytované RTVE, její přidělení ani výše není určeno podle tohoto výnosu a tento výnos není nezbytně určen k financování této podpory, neboť část tohoto výnosu může být přidělena k jiným účelům, nelze dospět k závěru, že mezi těmito daňovými opatřeními a dotčenou podporou existuje vztah závazného určení.

73 V této souvislosti není relevantní skutečnost, že dotčená daňová opatření byla zavedena za účelem kompenzace vyloučení příjmů z podnikatelské činnosti, které RTVE dříve plynuly, zejména příjmy z reklamy (obdobně viz rozsudek ze dne 13. ledna 2005 2005, Streekgewest, C-174/02, EU:C:2005:10, bod 27).

74 Argumentace společnosti DTS vycházející z rozsudku Laboratoires Boiron nemůže tyto závěry zpochybnit.

75 V této souvislosti je třeba připomenout, že podstatou konstatování Soudního dvora v uvedeném rozsudku je, že v případě asymetrického zdanění, tj. pokud je dani podrobena pouze jedna ze dvou kategorií subjektů, které jsou v soutěžním postavení, se mohou subjekty, které jsou poplatníky daně, dovolávat její protiprávnosti. V takovém případě totiž podpora vyplývá ze skutečnosti, že jiná kategorie hospodářských subjektů, s níž je uvedená zdaněná kategorie v přímém soutěžním vztahu, není uvedené dani podrobena. Opatření podpory tedy spoívá v samotné dani, neboť poslední uvedená daň a podpora představují dva neoddtělitelné prvky jednoho a téhož daňového opatření. Tuto situaci ovšem nelze stavět na rovnou situaci jakéhokoli osvobození od daně s obecnou působností, od něhož je tato daň oddělitelná (v tomto smyslu viz rozsudek Laboratoires Boiron, body 30 až 48).

76 Tribunál se nedopustil nesprávného právního posouzení, měl-li v bodech 98 až 103 napadeného rozsudku za to, že daň hrazená poskytovateli placeného televizního vysílání, jejímž poplatníkem je společnost DTS, není srovnatelná s asymetrickou daní dotčenou ve věci, ve které byl vydán rozsudek Laboratoires Boiron.

77 V projednávaném případě, jak uvedl Tribunál v bodě 101 napadeného rozsudku, totiž nejsou dotčená daňová opatření a podpora poskytovaná RTVE dva neoddtělitelné prvky jednoho a téhož daňového opatření, neboť na rozdíl od dotčené situace ve věci, ve které byl vydán rozsudek Laboratoires Boiron, není přímým důsledkem případné nepoužitelnosti dotčených daňových opatření z důvodu jejich případné neslučitelnosti s unijním právem zpochybnění podpory, neboť, jak vyplývá z bodů 48 a 70 napadeného rozsudku, španělský stát je povinen pokrýt rozdíl mezi finančními prostředky, kterými disponuje RTVE, a jejími celkovými náklady na plnění jejich závazků veřejné služby.

78 Kromě toho, jak rovněž správně uvedl Tribunál v bodě 102 napadeného rozsudku, ve věci, v níž byl vydán rozsudek Laboratoires Boiron, byla výše podpory určována pouze výší daně, neboť prospěch, který měli příjemci z toho, že jejich konkurenti jsou podrobena sporné dani, závisel nutně na její výši. Naproti tomu v projednávaném případě je výše podpory, jak vyplývá z bodů 69 až 71 tohoto rozsudku, určena určitými náklady na plnění závazku veřejné služby.

79 Je jistě pravdou, jak správně tvrdí společnost DTS, že rovněž v projednávané věci je daň

uložená poskytovatelům placeného televizního vysílání určena na financování režimu podpory ve prospěch RTVE, v jehož případě měla Komise za to, že představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Povinnost odvádět tuto daň tudíž představuje pro společnost DTS dodatečné konkurenční znevýhodnění na trzích, na nichž soutěží s RTVE, neboť poslední uvedená není osobou povinnou k odvádění uvedené daně.

80 Nicméně, jak správně uvedl Tribunál v bodech 84 a 102 napadeného rozsudku, tato samotná okolnost nestačí k prokázání skutečnosti, že taková daň je nedílnou součástí podpory.

81 Jednak totiž, jak již konstatoval Soudní dvůr, otázka, zda tvoří daň nedílnou součástí podpory, která je daní financována, není podmíněna existencí konkurenčního vztahu mezi osobami povinnými k odvádění daně a příjemcem podpory financované uvedenou daní, ale výlučně tím, že na základě relevantní vnitrostátní právní úpravy musí existovat vztah závazného určení mezi uvedenou daní a dotčenou podporou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. prosince 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, body 93 až 99).

82 Z judikatury Soudního dvora přitom vyplývá, že neexistuje žádný vztah závazného určení mezi daní a osvobozením jedné kategorie podniků od uvedené daně, a to i kdyby poslední uvedené podniky působily v konkurenčním vztahu s podniky, které jsou poplatníky dotčené daně. Uplatnění osvobození od daně a jeho rozsah totiž nezávisí na výnosu z daně. Osoby povinné k dani se přitom nemohou dovolávat toho, že osvobození jiných osob od daně představuje státní podporu, aby se vyhnuly zaplacení uvedené daně nebo dosáhly jejího vrácení (v tomto smyslu viz mimo jiné rozsudek ze dne 27. října 2005, Distribution Casino France a další, C-266/04 až C-70/04, C-276/04 a C-321/04 až C-325/04, EU:C:2005:657, body 41 a 42).

83 Jednak, jak již bylo uvedeno v bodě 65 tohoto rozsudku, pravidla týkající se státní podpory se na daň v zásadě nevztahují. Přitom, jak uvedl generální advokát v bodě 96 svého stanoviska, pokud by byl následován argument společnosti DTS, znamenalo by to, že jakákoli daň, která by byla vybírána odvětvově a týkala se hospodářských subjektů, které soutěží s příjemcem podpory, jež je prostřednictvím této daně financována, by musela být zkoumána z hlediska článků 107 a 108 SFEU.

84 Z výše uvedených úvah vyplývá, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, měl-li za to, že daň hrazená provozovateli placeného televizního vysílání není součástí režimu podpory poskytované RTVE.

85 Druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z nesprávného právního posouzení při použití čl. 106 odst. 2 SFEU

Argumentace účastníků řízení

86 Společnost DTS tvrdí, že v napadeném rozsudku Tribunál zkreslil základ druhého žalobního důvodu znějícího na zrušení v prvním stupni, který vycházel z porušení čl. 106 odst. 2 SFEU. Společnost DTS tvrdí, že aťkoli Tribunál konstatoval v bodech 151 a 152 uvedeného rozsudku opak, DTS neuplatňovala před Tribunálem žádný argument, který by se týkal účinků vlastní podpory poskytované RTVE, ale pouze tvrdila, že způsob financování této podpory zvyšuje míru narušení hospodářské soutěže v důsledku uvedené podpory a že podpora společně s uvedeným způsobem financování jsou jako celek neslučitelné se společným zájmem. Podle společnosti DTS Tribunál v této souvislosti nesprávně vyložil několik z jejích argumentů.

87 Podle spole?nosti DTS vedlo toto zkeslení k tomu, že Tribunál rozhodoval *ultra petita*, ?ímž zm?nil p?edm?t sporu. Vzhledem k tomu, že sama na jednání p?ed Tribunálem up?esnila, že druhý žalobní d?vod zn?jící na zrušení se uplatní pouze za p?edpokladu, že prvnímu žalobnímu d?vodu bude vyhov?no, Tribunál tím, že posledn? uvedený zamítl, nemohl podle spole?nosti DTS posuzovat tento druhý žalobní d?vod. Nicmén? i za p?edpokladu, že by Tribunál mohl o tomto žalobním d?vodu rozhodnout, mohl jej odmítnout pouze z d?vodu uvedeného v bod? 151 napadeného rozsudku, v n?mž se uvádí, že Komise nem?la povinnost zohlednit ú?inky dan? hrazené poskytovateli placeného televizního vysílání, nebo? toto da?ové opat?ení není nedílnou sou?ástí podpory. Tribunál ovšem zm?nil p?edm?t sporu tím, že v bod? 152 uvedeného rozsudku nov? vyložil druhý uplatn?ný žalobní d?vod tak, jako by se týkal ú?ink? vlastní podpory.

88 Podle spole?nosti DTS Tribunál tímto p?ekro?il meze své pravomoci pro soudní p?ezkum posouzení, která Komise u?inila ohledn? dodržení zásady proporcionality zakotvené v ?l. 106 odst. 2 SFEU. V rámci tohoto p?ezkumu, jak tvrdí spole?nost DTS, totiž Tribunál m?že pouze ov?ovat, zda se Komise nedopustila zjevn? nesprávného posouzení, a nem?že nahradit posouzení Komise vlastním posouzením ?i *a fortiori* zkoumat aspekty, které Komise neposuzovala. P?itom vzhledem k tomu, že Tribunál potvrdil rozhodnutí Komise, v n?mž se uvádí, že da? hrazená poskytovateli televizního vysílání není nedílnou sou?ástí podpory, nemohl dojít k jinému záv?ru, než že Komise byla oprávn?na schválit dot?enou podporu. Podle spole?nosti DTS Tribunál naopak nemohl rozhodovat o takových otázkách, jako je riziko, že se RTVE bude chovat protisout?žn?, a to mimo jiné i v podob? p?eplácení, nebo? Komise takové otázky neposuzovala.

89 RTVE tvrdí, že t?etí d?vod kasa?ního opravného prost?edku je nep?ípustný. Shodn? se Špan?lským královstvím a Komisí má každopádn? za to, že tento d?vod kasa?ního opravného prost?edku je neú?inný nebo p?inejnějším neopodstatn?ný.

Záv?ry Soudního dvora

90 Je t?eba uvést, že t?etí d?vod kasa?ního opravného prost?edku je zcela postaven na p?edpokladu, že Tribunál nesprávn? vyložil rozsah druhého žalobního d?vodu zn?jícího na zrušení, který byl uplatn?n v prvním stupni a vychází z porušení ?l. 106 odst. 2 SFEU.

91 Je t?eba nicmén? konstatovat, že spole?nost DTS svým kasa?ním opravným prost?edkem nezpochyb?uje žádné z posouzení, jež Tribunál uvádí v bodech 113 až 167 napadeného rozsudku v souvislosti s od?vodn?ním zamítnutí tohoto druhého d?vodu žaloby.

92 Spole?nost DTS zejména netvrdí, že tato ?ást napadeného rozsudku je stižena nesprávným právním posouzením, p?i?emž od po?átku zd?raz?uje, že se její kasa?ní opravný prost?edek netýká p?ezkumu slu?itelnosti podpory poskytované RTVE s ?l. 106 odst. 2 SFEU.

93 Z toho vyplývá, že t?etí d?vod kasa?ního opravného prost?edku, by? by byl opodstatn?ný, nem?že vést ke zrušení napadeného rozsudku.

94 Za t?chto podmínek je t?eba tento d?vod kasa?ního opravného prost?edku odmítnout jakožto neú?inný.

K d?vod?m kasa?ního opravného prost?edku uplat?ovaným spole?nostmi Telefónica, které vychází z porušení ?lánku 40 statutu Soudního dvora Evropské unie a ?l. 106 odst. 2 SFEU.

95 V kasa?ní odpov?di uplatnily spole?nosti Telefónica d?vod kasa?ního opravného prost?edku vycházející z porušení ?lánku 40 statutu Soudního dvora Evropské unie, v rámci n?hož tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že odmítl jako

nepřípustnou jejich argumentaci týkající se porušení článku 108 SFEU.

96 V téže věci odpovědi společnosti Telefónica rovněž uplatní důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení čl. 106 odst. 2 SFEU, v němž tvrdí, že se Tribunal dopustil nesprávného právního posouzení, nebo uplatnil příliš omezený přezkum v případě otázky, zda dotčený režim podpor respektuje zásadu proporcionality, nebo se v tomto ohledu držel v prostoru pro posouzení, který má Komise.

97 Je nesporné, že cílem těchto důvodů kasačního opravného prostředku je zrušení napadeného rozsudku z důvodů, kterých se společnost DTS v rámci svého kasačního opravného prostředku nedovolává.

98 Společnost DTS se totiž na podporu uvedeného kasačního opravného prostředku nijak nedovolávala porušení článku 40 statutu Soudního dvora. Dále, i když tyto důvody kasačního opravného prostředku formálně vychází z porušení čl. 106 odst. 2 SFEU, sama společnost DTS ve svém kasačním opravném prostředku upřesňuje, jak vyplývá z bodu 92 tohoto rozsudku, že nezpochybňuje přezkum slučitelnosti podpory poskytované RTVE s ohledem na toto ustanovení, nebo v rámci tohoto důvodu kasačního opravného prostředku pouze vytýká Tribunalu, že zkrátil některé z jejich argumentů.

99 Přitom podle článku 174 jednacího řádu návrhové žádání v kasační odpovědi musí směřovat k vyhovnutí kasačnímu opravnému prostředku, nebo k jeho úplnému nebo částečnému odmítnutí či zamítnutí.

100 Kromě toho v souladu s článkem 172 uvedeného jednacího řádu kterýkoli účastník řízení v dotčené věci před Tribunalem může předložit samostatným podáním oddělené od kasační odpovědi vedlejší kasační opravný prostředek, který musí podle čl. 178 odst. 1 a 3 uvedeného jednacího řádu směřovat k úplnému nebo částečnému zrušení napadeného rozhodnutí, přičemž dovolávané právní důvody a argumenty se musí lišit od důvodů a argumentů uplatněných v kasační odpovědi.

101 Z těchto ustanovení vykládaných společně vyplývá, že kasační odpověď nemůže směřovat ke zrušení napadeného rozsudku z důvodů, které se liší od důvodů uplatněných v kasačním opravném prostředku, nebo z důvodů samostatných, nebo takové důvody lze předkládat pouze v rámci vedlejšího kasačního opravného prostředku.

102 Důvody kasačního opravného prostředku uplatňované společnostmi Telefónica, které vycházejí z porušení článku 40 statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 106 odst. 2 SFEU, je tudíž třeba zamítnout jako nepřijatelné.

K vedlejšímu kasačnímu opravnému prostředku

103 Na podporu svého vedlejšího kasačního opravného prostředku společnost Telefónica uplatní jediný důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku, který vychází z porušení článku 40 statutu Soudního dvora Evropské unie v důsledku toho, že Tribunal odmítl jako nepřijatelnou jejich argumentaci týkající se porušení článku 108 SFEU.

Argumentace účastníků řízení

104 Společnosti Telefónica tvrdí, že Tribunál nemohl odmítnout jako nepřijatelné jejich důvody znějící na zrušení, které uplatnily v prvním stupni a které vycházejí z porušení článku 108 SFEU z toho důvodu, že byly předloženy poprvé ve spise vedlejšího účastníka, takže nesouvisí s předmětem sporu.

105 Společnosti Telefónica tvrdí, že v bodě 216 napadeného rozsudku Tribunál přece nemohl vycházet z rozsudku ze dne 19. listopadu 1998, Spojené království v. Rada (C-150/94, EU:C:1998:547), jelikož společnosti Telefónica na tento rozsudek neodkazovaly.

106 Kromě toho podle nich Tribunál v bodě 217 napadeného rozsudku nevysvětlil, v čem rozsudek ze dne 8. července 2010, Komise v. Itálie (C-334/08, EU:C:2010:414), odvoluje v části, v níž se týká předkládání důvodů, které nebyly předloženy hlavním účastníkem řízení, skutečnost, že vedlejší účastník v rámci žaloby pro nesplnění povinnosti má větší svobodu pro předložení důvodů než vedlejší účastník v řízení o žalobě na neplatnost. Pokud by se vedlejší účastník musel omezit na důvody předložené hlavním účastníkem řízení, postrádal by čl. 132 odst. 2 jednacího řádu, který mu ukládá uvést důvody, smysl.

107 RTVE tvrdí, že vedlejší kasační opravný prostředek je nepřijatelný. Podle RTVE je v rámci tohoto vedlejšího kasačního opravného prostředku uplatněn v rozporu s čl. 178 odst. 3 druhou větou jednacího řádu jediný důvod, který je totožný s jedním z důvodů, které uvádí společnost Telefónica ve své kasační odpovědi k hlavnímu kasačnímu opravnému prostředku. Dále v tomto vedleším kasačním opravném prostředku nejsou přesně uvedeny zpochybnované části odvolání napadeného rozsudku, což je v rozporu s první větou téhož ustanovení. Uvedený vedlejší kasační opravný prostředek je podle názoru RTVE v každém případě neopodstatněný. Španělské království a Komise mají rovněž za to, že je třeba argumenty společnosti Telefónica odmítnout.

Závěry Soudního dvora

K nepřijatelnosti vedlejšího kasačního opravného prostředku

108 Stran nepřijatelnosti vedlejšího kasačního opravného prostředku je třeba připomenout, že v čl. 178 odst. 3 druhé větě jednacího řádu je stanoveno, jak již bylo uvedeno v bodě 100 tohoto rozsudku, že právní důvody a argumenty dovolávané na podporu vedlejšího kasačního opravného prostředku se musí lišit od důvodů a argumentů uplatněných v kasační odpovědi k hlavnímu kasačnímu opravnému prostředku.

109 V projednávaném případě je pravdou, že vše nasvědčuje tomu, že jediný důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku, který společnost Telefónica uplatní na podporu svého vedlejšího kasačního opravného prostředku, který vychází z porušení článku 40 statutu Soudního dvora Evropské unie, odpovídá ve všech částech jednomu z důvodů uplatněných v jejich kasační odpovědi na hlavní kasační opravný prostředek podaný společností DTS.

110 Nicméně, nemá-li být zpochybněna skutečnost, že se podle jednacího řádu rozlišuje mezi hlavním kasačním opravným prostředkem a vedleším kasačním opravným prostředkem, nelze požadavek, jenž je uložen na základě čl. 178 odst. 3 druhé věty uvedeného jednacího řádu, chápat než tak, že vychází z předpokladu, že důvody a argumenty uváděné v kasační odpovědi na hlavní opravný prostředek jsou samy o sobě obdobné jako důvody uplatňované v rámci hlavního kasačního opravného prostředku.

111 V projednávaném případě, jak vyplývá z bodů 95 a 102 tohoto rozsudku, je přitom důvod, který uvádí společnost Telefónica ve své odpovědi na hlavní kasační prostředek podaný

společnosti DTS, který vychází z porušení článku 40 statutu Soudního dvora Evropské unie, nepřipustný, neboť se liší od důvodů uplatňovaných v kasačním opravném prostředku.

112 Stran dodržení požadavků, které jsou stanoveny v čl. 178 odst. 3 první větě jednacího řádu, postačí konstatovat, že vedlejší kasační prostředek se výslovně týká bodů 207 až 218 napadeného rozsudku, čímž s požadovanou přesností vymezuje zpochybněvané odvodní uvedení rozsudku.

113 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že vedlejší kasační opravný prostředek je nepřipustný v části, v níž se týká bodů 207 až 218 napadeného rozsudku.

K věci samé

114 Pokud jde o opodstatněnost vedlejšího kasačního opravného prostředku, je třeba připomenout, že ústní řízení, kterému bylo podle článku 40 statutu Soudního dvora Evropské unie povoleno vedlejší ústinství v řízení o sporu, který byl předložen k rozhodnutí Soudnímu dvoru, nemůže změnit předmět sporu, jak vyplývá z návrhových žádání a žalobních důvodů hlavních účastníků řízení. Z toho vyplývá, že nepřipustné jsou pouze ty argumenty vedlejšího účastníka, které patří do rámce vymezeného těmito návrhovými žádáními a žalobními důvody (rozsudek ze dne 7. října 2014, Německo v. Rada, C-399/12, EU:C:2014:2258, bod 27).

115 V projednávané věci společnosti Telefónica svým jediným důvodem vedlejšího kasačního opravného prostředku vytýkají Tribunálu, že v bodech 207 až 218 napadeného rozsudku odmítl jako nepřipustné žalobní důvody domáhající se zrušení, které byly před Tribunálem uplatněny v jejich spise vedlejšího účastníka, v nichž vytýkaly Komisi porušení článku 108 SFEU.

116 Přitom je nesporné, že společnost DTS neuplatňovala porušení tohoto ustanovení na podporu své žaloby v prvním stupni, neboť její žalobní důvody, které společnost předložila a jimiž se domáhala zrušení sporného rozhodnutí, vycházely z porušení článku 107 SFEU, článků 49 a 64 SFEU a čl. 106 odst. 2 SFEU.

117 Z toho vyplývá, jak konstatoval Tribunál v bodě 212 napadeného rozsudku, že důvody předložené společností Telefónica v rámci spisu vedlejšího účastníka v řízení před Tribunálem, nesouvisí s předmětem sporu vymezeným společností DTS, čímž tedy pozmňují rámec sporu v rozsahu neslučitelném s článkem 40 statutu Soudního dvora Evropské unie.

118 V této souvislosti Tribunál správně v bodě 217 napadeného rozsudku konstatoval, že řešení přijaté v rozsudku ze dne 8. července 2010, Komise v. Itálie (C-334/08, EU:C:2010:414) v rámci řízení o žalobě pro nesplnění povinnosti podle čl. 260 SFEU nelze uplatnit v řízení o žalobě na neplatnost podle článku 263 SFEU.

119 Řízení o žalobě pro nesplnění povinnosti totiž spočívá v objektivním zjištění toho, zda se členský stát nedopustil nesplnění povinností, které mu ukládá unijní právo (viz zejména rozsudek ze dne 6. října 2009, Komise v. Španělsko, C-562/07, EU:C:2009:614, bod 18).

120 Z toho vyplývá, jak správně konstatoval Tribunál v bodě 217 napadeného rozsudku, že v rámci takového řízení Soudní dvůr musí provést všechna nezbytná zjištění, aby mohl rozhodnout o nesplnění povinností, čímž důvod na obranu, který uplatňuje vedlejší účastník řízení a jenž se týká skutkové nebo právní okolnosti, kterou Komise musí nezbytně prozkoumat v rámci své analýzy, nemůže změnit předmět sporu, i kdyby nebyl uplatněn dotčeným členským státem. Naproti tomu řízení o žalobě na neplatnost je vymezeno specificky důvody kasačního opravného prostředku dovolávanými návrhovatelem kasačního opravného prostředku.

121 Kromě toho, i když podle znění ustanovení čl. 132 odst. 2 písm. b) jednacího řádu spis vedlejšího účastníka musí obsahovat důvody a argumenty vedlejšího účastníka, neznamená to, že se posledně uvedený může dovolávat nových důvodů, odlišných od důvodů předložených návrhatelem kasačního opravného prostředku. Toto ustanovení, jak uvedl generální advokát v bodě 219 svého stanoviska, je součástí mezi vytyčených řízení o vedlejšímu účastenství a toto ustanovení je třeba vykládat s přihlédnutím k ustanovení článku 129 uvedeného jednacího řádu, v němž se stanoví, že vstup vedlejšího účastníka do řízení se omezí na úplnou či částečnou podporu návrhového žádání jednoho z hlavních účastníků řízení, že vedlejšímu účastenství je závislé na sporu mezi hlavními účastníky řízení a vedlejší účastník musí přijmout stav řízení, jaký je v době jeho vstupu do něj.

122 Pokud jde o výtku, podle které společnosti Telefónica vytýkají Tribunálu, že v bodě 216 napadeného rozsudku odkázal na rozsudek ze dne 19. listopadu 1998, Spojené království v. Rada (C-150/94, EU:C:1998:547), postačí konstatovat, že je zcela neúčinná, neboť toto nemůže vést k nesprávnému právnímu posouzení, kterým by byl stížen napadený rozsudek; jmenované společnosti ostatně netvrdily, že se Tribunál v případě uvedeného bodu dopustil nesprávného právního posouzení.

123 Jediný důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout jako neopodstatněný.

K nákladům řízení

124 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Článek 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, který je *mutatis mutandis* použitelný na řízení o kasačním opravném prostředku na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, stanoví, že účastník řízení, který neměl ve věci úspěch, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

125 Jelikož společnost DTS neměla ve věci úspěch a Komise požadovala náhradu nákladů řízení, ponese společnost DTS vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí v rámci řízení o hlavním kasačním opravném prostředku.

126 Pokud jde o vedlejší kasační opravný prostředek, společnosti Telefónica, jelikož neměly ve věci úspěch a Komise požadovala náhradu nákladů řízení, rovněž ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí v souvislosti s vedlejším kasačním opravným prostředkem.

127 V souladu s čl. 184 odst. 4 uvedeného jednacího řádu ponесou společnosti Telefónica vlastní náklady řízení související s hlavním kasačním opravným prostředkem a RTVE ponese vlastní náklady řízení v souvislosti s hlavním kasačním opravným prostředkem a vedleším kasačním opravným prostředkem.

128 Podle čl. 140 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, který je *mutatis mutandis* použitelný na řízení o kasačním opravném prostředku na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, nesou členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady řízení. V souladu s tímto ustanovením ponese Španělské království vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) **DTS Distribuidora de Televisión Digital SA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v souvislosti s hlavním kasačním opravným**

prostředkem.

3) Telefónica de España SA a Telefónica Móviles España SA ponou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v souvislosti s vedlejším kasačním opravným prostředkem.

4) Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE) a Španělské království ponou vlastní náklady řízení.

Podpisy.

* Jednací jazyk: španělština.